

Jutto jätkud.

Ei nä isfeennast.

Rikkas ja wägga sitke mees olli ühhel pühapäeval koggematta kirrikusse läinud. Ja just sel pühhal olli jutluse allus seddawisi, et õppetajal palju olli rääkimist armastuse annetest. Kui ta koeo läks, ütles ta: „Õppetaja rääkis tänna ni palju armastuse andmistest, et se wist iggaühhe süddamesse läks, mul olleks praego wägga suur tahtminne, kerjama miina.“

Suretükki surus.

Suretükki wäe seersant lähkáb soldati jure, kes suretükki jures wahhi peal. Seersant küsib: „Kule, ütle mulle, kui suur on sinu suurtük?“ — Soldat seisab wait. — „No ütle agga peale!“ — Soldat ei lause weelgi musta egga walget. — Wimakš ütleb seersant: „Ma näán, sa kardad, — agga wašta mulle, nago sa ennese wárilisfele waataks?“ — Siis pahwataš soldati su lahti, ütles táie

suga naerdeš: „Kui teie ašsemel minno ennese wárilinne sedda olleks küšsinud, siis ma ütles tale: pea su, sinna lurjus, mis sinnul minno suretükki teggemist!“

Mees ja naene.

Üks mees katsus ennast omma abbitasa hobide eest laua alla warjata. Kui se tedda ennast ommal wiisil heaste armastada ei woinud, káhwataš: „Silma pilk tuled sa laua alt wálja!“ „Ei tulle agga mitte“ waštaš mees laua alt; „ma tahhan ommetige wadata, kes perremees maeas, kas minna woi sinna!“ —

Tütarlaps.

Üks nelja aastane tuttarlaps, kes omma emmaga esimest korda mõisas sakste toas olli, kulis klawweri mängimist ja laulmist ja hakkas nutma. Saksad, kes sedda nággid, küšisid lapse káest: „Miks sa nutad?“ Tah, mem ütles allati, kui m'e surreme, siis same taewa,